

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

5 september 1984

nr. 22.471

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 29 juli 1983 betreffende de aan haar opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1977 en 1978.

1. Aanslag en bezwaar.

Aan belanghebbende is over het tijdvak 1977 en 1978 een naheffingsaanslag in de omzetbelasting opgelegd, welke naheffingsaanslag na door belanghebbende daartegen gemaakt bezwaar bij uitspraak van de Inspecteur is verminderd tot een naheffingsaanslag ten bedrage van f 22.065,67 aan enkelvoudige belasting en f 5.516,-- aan verhoging.

2. Geding voor het Hof.

Belanghebbende is van de uitspraak van de Inspecteur in beroep gekomen bij het Hof.

Het Hof heeft de uitspraak van de Inspecteur bevestigd.

3. Geding in cassatie.

Belanghebbende heeft van 's Hofs uitspraak beroep in cassatie ingesteld.

De Staatssecretaris van Financiën heeft een verzoekschrift ingediend.

4. Beoordeling van het voorgestelde middel van cassatie.

Uit de bestreden uitspraak blijkt: dat gedurende het onderhavige tijdvak belanghebbende, ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968, onder de naam " A " een café annex petit restaurant - met, gedurende een gedeelte van dat tijdvak, een slijterij - te Z exploiteerde; dat zij in 1977 geen aantekening heeft gehouden van bepaalde door de B.V. B te W in dat jaar aan haar verrichte leveringen van voor haar bedrijf benodigde dranken; dat gedurende het gehele naheffingstijdvak de kasontvangsten eens per week of per twee weken in een totaalbedrag in een kladkasboek werden geboekt.

Op grond van evenvermelde feiten en omstandigheden moet worden geoordeeld, dat belanghebbende in het onderwerpelijke tijdvak niet volledig heeft voldaan aan de bij of krachtens artikel 34 van voormelde wet opgelegde verplichtingen.

Derhalve heeft het Hof, wat er zij van de daartoe aangevoerde gronden, terecht de sanctie van artikel 36 van meergenoemde wet juncto artikel 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen toegepast.

Mitsdien kan het middel niet tot cassatie leiden.

5. Slotsom.

Uit het vorenoverwogene volgt dat het beroep moet worden verworpen.

6. Beslissing.

De Hoge Raad
verwerpt het beroep.

Aldus gewezen door Mrs. Vroom, vice-president, Stol, Jansen, Van der Linde en Roelvink, raden. Uitgesproken door de vice-president voornoemd ter raadkamer van 5 september 1984, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Mr. Van den Dries.

Van den Dries

Vroom